

อินเทอร์เน็ต

* รองศาสตราจารย์ ดร. นวนิตย์ อินทรามะ

ตามหลังโลกกันมาติด ๆ กับคำว่าอินเทอร์เน็ตที่กำลังโด่งดังอยู่ในประเทศไทย ปัจจุบันคำว่า อินเทอร์เน็ต เริ่มได้ยินกันหนาหูขึ้นทุกวัน และทำท่าจะมาแรงในอนาคตอันไม่ไกลนัก

อินเทอร์เน็ต ก็คือ เครื่องข่ายส่วนตัวภายในองค์กรที่ทำงานโดยใช้กฎเกณฑ์เหมือนอินเทอร์เน็ต มีหลักเกณฑ์ในการทำงานและมีเทคโนโลยีร่วมกัน อินเทอร์เน็ตจึงมีรูปร่างหน้าตาเหมือนอินเทอร์เน็ต และเว็ลด์ไวด์เว็บ แต่ใช้สำหรับเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายภายในองค์กรเท่านั้น บุคคลภายนอกไม่สามารถเข้ามาใช้ข้อมูลในเครือข่ายนี้ได้ แต่ผู้ใช้เครือข่ายภายใน สามารถออกจาก

อินเทอร์เน็ต เข้าไปใช้เครือข่าย อินเทอร์เน็ตเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ภายนอกได้ทันที เพราะทั้งสองระบบทำงานด้วยมาตรฐานเดียวกัน อย่างไรก็ตามอินเทอร์เน็ตมุ่งตอบสนองความต้องการข้อมูลภายในองค์กรมากกว่ามุ่งเน้นการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลภายนอก หรือใช้ประโยชน์จากข้อมูลภายนอก

อินเทอร์เน็ต ทำหน้าที่เหมือนกับเป็นระบบเครือข่าย LAN (Local Area Network) หรือ WAN (Wide Area Network) ซึ่งทำหน้าที่เชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ภายในองค์กรให้สื่อสารกันได้ ทำงานร่วมกันได้และใช้อุปกรณ์ร่วมกัน แต่อินเทอร์เน็ตมีประสิทธิภาพและใช้ประโยชน์ได้มาก

* ผู้อำนวยการหอสมุดและศูนย์สนเทศ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ : Ph.D. (Library and Information Science)
Indiana University, U.S.A.

กว่าระบบ LAN

ประวัติความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต

เมื่อมีการขยายการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างกว้างขวางทั่วโลก รวมทั้งการเกิดของเว็บไซต์ไวด์เว็บ ส่งผลในการค้นหาข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตง่าย และมีรูปลักษณะที่สวยงาม ผู้คนพากันนิยมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างล้นหลาม บรรดานักธุรกิจต่างก็สนใจใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ธุรกิจของตนให้เผยแพร่เป็นที่รู้จักไปทั่วโลก แต่เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่ง ต่างก็ตระหนักว่าการโฆษณาเพื่อหาลาดบนอินเทอร์เน็ตนั้น สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนที่ได้รับไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายที่เสียไป ประกอบกับการที่ธุรกิจหลายแห่งได้ค้นพบประโยชน์ใหม่ของอินเทอร์เน็ต โดยการตัดแปลงเทคโนโลยีเว็บไซต์ไวด์เว็บมาใช้ในการติดต่อสื่อสารกันภายในองค์กร โดยผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ภายในได้ จึงได้นำเทคโนโลยีมาใช้ติดต่อภายในองค์กรและระหว่างสาขาเพื่อติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจ โดยมีเป้าหมายให้บริการแก่บุคลากรภายในองค์กรโดยเฉพาะ จึงได้ก่อให้เกิดระบบอินเทอร์เน็ตขึ้น

ในช่วงแรกๆ อินเทอร์เน็ตได้ออกแบบสำหรับสื่อสารข้อมูลข่าวสารเฉพาะที่เปิดเผยได้ เช่น หมายเลขโทรศัพท์ของพนักงาน ประวัติและรายละเอียดของพนักงานเท่าที่เปิดเผยได้ แบบฟอร์มต่างๆ ที่ใช้เป็นประจำ ตลอดจนใช้ในการประกาศรับสมัครงานในตำแหน่งงานใหม่ ต่อมาเมื่อมีการพัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยได้อย่าง

ปลอดภัย อินเทอร์เน็ตจึงขยายวงกว้างไปสู่การเผยแพร่ข้อมูลอื่นๆ เช่นการส่งคำสั่งไปยังหน่วยงานต่างๆ ภายในการรายงานโดยตรงไปยังบุคคลเฉพาะราย ข้อมูลเพื่อการดำเนินธุรกิจประจำวัน เช่น ยอดขาย การจัดส่งสินค้า เป็นต้น ดังนั้นแทบจะกล่าวได้ว่าระบบอินเทอร์เน็ตนั้นเข้ามาแทนที่ระบบ LAN และ WAN หรือเครือข่ายเฉพาะภายในและเครือข่ายบริเวณกว้าง ซึ่งนับวันจะลดน้อยลง

ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต

ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตดังได้กล่าวไว้แล้วว่า ประโยชน์อย่างกว้างๆ ก็คือเพื่อใช้ในการสื่อสารภายในบริษัท แต่อาจจะลึกไปกว่านั้นก็อาจพูดได้ว่าเป็นยุคของการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์อย่างแท้จริง อินเทอร์เน็ตสามารถรวบรวมเอาคอมพิวเตอร์ทุกเครื่อง โปรแกรมทุกประเภท และฐานข้อมูลทุกแห่งที่กระจายอยู่ทั่วองค์กรให้กลายเป็นระบบเดียวกัน บุคคลที่เป็นสมาชิกในเครือข่ายสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลพื้นฐานทั่วไป สามารถใช้ประโยชน์จากเครือข่ายได้ดังต่อไปนี้

๑. สามารถส่งงานทางหน้าจอ
๒. สามารถประชุมผ่านเว็บส่วนบุคคล
๓. ให้พนักงานเปิดฐานข้อมูลใช้ได้พร้อมๆ กัน
๔. ส่งจดหมายข่าวที่ทำให้เป็นปัจจุบันได้ตรงตามกำหนดแน่นอนโดยไม่ต้องพิมพ์เอกสารหนาๆ แจก
๕. ใช้ในการควบคุมโครงการและประยุกต์กระแสงาน (work flow) กล่าวคือใช้ติดตามการดำเนินงานต่างๆ ว่าเสร็จสิ้นไปแล้วเมื่อใด และเพียงใด เช่น ลูกค้า

ใช้ติดตามผลการส่งสินค้าของคุณ

๖. ใช้พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารในแผนกเพื่อให้พนักงานในแผนกอื่นได้ทราบว่าแผนกนั้นกำลังทำอะไรอยู่ มีผลิตภัณฑ์อะไรบ้าง มีรายละเอียดอย่างไร

๗. ใช้ในการแจ้งราคาซื้อขายหลักทรัพย์

๘. รับแจ้งการขอใช้บริการจากลูกค้า

๙. เผยแพร่ข่าวสารไม่ว่าจะเป็นประกาศ โฆษณา จดหมายเวียน รายการสินค้า ฯลฯ

๑๐. ธนาคารอาจนำมาใช้ช่วยในการตรวจสอบปริมาณบริการที่ให้กับลูกค้าในแต่ละวัน

๑๑. พนักงานสามารถตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับผลตอบแทนการทำงานของคุณ เช่น บำเหน็จ บำนาญ เงินสะสม ฯลฯ

๑๒. พนักงานทุกคนสามารถสร้างโฮมเพจของตนเอง เพื่อเผยแพร่รายละเอียดโครงการของคุณให้กับทุกคนที่สนใจ

จากบทความเรื่อง "เครือข่ายอินเทอร์เน็ต ประโยชน์ใหม่ของอินเทอร์เน็ต" (๒๕๓๘ : ๖๓-๖๕, ๖๗) ได้ยกตัวอย่างการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของ ๒ บริษัทไว้ดังนี้

บริษัทเทอร์เนอร์ บรอดคาสติ้ง นอกจากจะใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับพนักงานแล้ว ยังเป็นเสมือนห้องทดลองของบริษัทอีกด้วย โดยการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือ ช่วยให้บริษัทเรียนรู้ว่าควรปรับปรุงรายการของตนอย่างไรก่อนนำเสนอต่อผู้ชมภายนอก เทอร์เนอร์ บรอดคาสติ้ง เชื่อมโยงพนักงานจำนวน ๕,๐๐๐ คน เข้า

กับอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีโฮมเพจหน้าตาเหมือนประตูยูเอชเอ็มแม่เหล็กรูปร่างต่างๆ ติดอยู่เต็มไปหมด ผู้บริหารสามารถขุดค้นค้นรายการของคนว่าได้รับความนิยมมากน้อยเพียงใด โดยเลือกแม่เหล็กที่มีภาพโรงภาพยนตร์

พนักงานของบริษัทจะได้รับข่าวสารทาง อี-เมลเป็นประจำทุกวันตามหัวข้อที่ตนเลือกไว้ โดยเพียงแต่กรอกรายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อที่ตนสนใจ ซึ่งข้อมูลจะถูกบันทึกไว้ในเซิร์ฟเวอร์โปรแกรมของอินเทอร์เน็ต เมื่อถึงเวลาโปรแกรมก็จะคัดเลือกข่าวจากสำนักข่าวต่างๆ รวมทั้งสำนักงานข่าว CNN ซึ่งเป็นของบริษัท แล้วส่งให้พนักงานแต่ละรายการตามที่เลือกไว้

และเมื่อใดก็ตามที่ฝ่ายผลิตของบริษัทสร้างสรรค์รายการใหม่ๆ พนักงานทุกรายจะมีโอกาสได้ทดลองชมก่อนใคร ถ้าชอบหรือไม่ชอบอย่างไรก็สามารถส่งอี-เมล ไปถึงผู้รับผิดชอบ เพื่อวิพากษ์วิจารณ์ได้อย่างอิสระ รายการทั้งหมดจะได้รับการปรับปรุงจนเป็นที่พอใจ ก่อนนำออกเผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ต่อไป

อีกตัวอย่างหนึ่งในบทความเดียวกันนี้ เป็นตัวอย่างข้อมูลด้านการเงินของบริษัท มอร์แกน สแตนลีย์ บริษัทนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ซึ่งมีสาขา ๓๗ แห่งทั่วโลก ได้รับประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตอย่างน่าพึงพอใจ หัวหน้าเจ้าหน้าที่ข่าวสารของบริษัทอธิบายว่า การส่งข่าวสารข้อมูลไปทั่วโลก เคยเป็นปัญหาโดยตลอดเจ้าหน้าที่ต้องทำงานจนถึงเที่ยงคืนเพื่อคัดပြီးเอกสารราคาซื้อขายหลักทรัพย์และอัตราดอกเบี้ยของประเทศต่างๆ ซึ่งมีความหนาแน่น ๑๐๐ หน้า เป็นประจำทุกวัน เพื่อให้เสร็จพร้อมที่จะส่งโทร

สารไปยังสำนักงานสาขา และบริษัทนายหน้ากว่า ๑๐๐ แห่งทั่วโลกให้ทันเวลาเปิดทำการ แต่บ่อยครั้งที่ล่าช้าเกินกำหนด ปัจจุบันด้วยประสิทธิภาพของอินเทอร์เน็ต ข้อมูลถึงมือผู้รับทันเวลาทุกวัน แคมยังสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ทันสมัยตลอดเวลาอีกด้วย

มอร์แกน สแตนลีย์ ยังใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อปรับปรุงระบบกระจายข่าวของบริษัทอีกด้วย นายหน้าและตัวแทนของบริษัทนั้น จะแจ้งความต้องการซื้อขายหลักทรัพย์ของคุณด้วยการประกาศผ่านระบบส่งสัญญาณเสียงไปยังสำนักงานทั่วโลก ซึ่งสัญญาณเสียงจะถูกส่งผ่านออกมาทางลำโพงคอมพิวเตอร์บนโต๊ะของเจ้าหน้าที่ที่กระจาย บ่อยครั้งที่เจ้าหน้าที่บางคนไม่อยู่ที่โต๊ะทำงานของตนจึงอาจพลาดข่าวสารสำคัญไป แต่เมื่อ มอร์แกน สแตนลีย์ เปลี่ยนมาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการกระจายข่าว ข่าวสารทั้งหมดจะถูกบันทึกไว้ในรูปดิจิทัล ทันทีที่กลับมาถึงโต๊ะเจ้าหน้าที่จะสามารถเปิดเบราเซอร์โปรแกรม เพื่อฟังประกาศต่างๆ ผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ทันที

การเตรียมการสร้างเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ครรชิต มาลัยวงศ์ (๒๕๓๙) ได้เสนอขั้นตอนในการ เตรียมดำเนินการสร้างเครือข่าย ไว้ดังนี้

ขั้นที่ ๑ พิจารณาว่าจะนำระบบอินเทอร์เน็ตมาใช้เป็นระบบอินเทอร์เน็ตสำหรับสนับสนุนการทำงานภายในอย่างไรได้บ้าง จะต้องเกี่ยวข้องกับแผนกใดบ้าง แผนกเหล่านั้นมีความรู้ความสนใจในการนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้มากน้อยเพียงใด

ขั้นที่ ๒ เตรียมแนะนำให้ผู้บริหารในแผนกที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงประโยชน์ของการนำระบบอินเทอร์เน็ตมาใช้ แรกเริ่มอาจให้สัมผัสกับระบบอินเทอร์เน็ตก่อนเพื่อจะได้เห็นศักยภาพในการเชื่อมต่อไปยังหน่วยงานภายนอก ต่อจากนั้นจึงค่อยเริ่มฝึกอบรมพนักงานในแผนกให้รู้จักการใช้ เวิลด์ไวด์เว็บและสร้างโฮมเพจ เพื่อใช้บรรจุข้อมูลข่าวสารของคุณ

ขั้นที่ ๓ เป็นการจัดทำอินเทอร์เน็ตเพื่อใช้ในงานของหน่วยงาน เริ่มจากการศึกษาว่าต้องการใช้ในด้านใดบ้าง เช่นต้องการจัดทำระบบกระแสวนหรือไม่ ต้องการใช้ในการควบคุมโครงการหรือไม่ ต้องการให้ลูกค้าเข้าถึงระบบได้มากน้อยเพียงใด ต้องการให้พนักงานขายใช้ระบบในการสนับสนุนการขายได้มากเพียงใด เป็นต้น พร้อมกันนั้นก็ ต้องศึกษา Software Firewall (กำแพงเพลิง) ว่ามีอะไรบ้าง และจะนำมาใช้ได้อย่างไรจึงจะเหมาะสม เมื่อศึกษาพร้อมแล้วจึงเริ่มลงมือดำเนินการจัดทำระบบอินเทอร์เน็ตขึ้น และที่สำคัญก็คือจะต้องจัดฝึกอบรมทั้งผู้บริหารและพนักงานให้รู้จักใช้ระบบให้คล่องด้วย

ในบทความเรื่อง "เครือข่ายอินเทอร์เน็ต ประโยชน์ใหม่ของอินเทอร์เน็ต" (๒๕๓๘ : ๖๔) ยังได้ยกตัวอย่างการพัฒนาบุคลากร เพื่อพร้อมที่จะรับเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตไว้ โดยอธิบายให้พนักงานทั่วทั้งบริษัทรับรู้และเข้าใจว่าเทคโนโลยีใหม่ๆ พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จะมีผลกระทบต่อบริการที่บริษัทเสนอต่อลูกค้าอย่างไรบ้าง และหนทางที่ดี ที่สุดที่จะทำให้

พนักงานสนใจเทคโนโลยีใหม่ๆ ก็คือให้ทุกคนมีประสบการณ์ด้วยตนเอง ในบทความได้กล่าวถึงเซอร์แมน วู ผู้อำนวยการฝ่ายเทคโนโลยีและข่าวสารข้อมูลของ ยูเอส เวสต์ ซึ่งเชื่อว่าหนทางที่ดีที่สุดที่จะทำให้พนักงานสนใจเทคโนโลยีใหม่ๆ ก็คือ ให้ทุกคนมีประสบการณ์ด้วยตนเอง วู สร้างอินทราเน็ตขนาดเล็กขึ้นในห้องประชุมของบริษัท และเชิญพนักงานจำนวนหนึ่งให้ทดลองใช้งาน ซึ่งปรากฏว่าได้รับความสนใจด้วยดี

เพื่อเผยแพร่ความรู้เรื่องการใช้งานอินทราเน็ตในหมู่พนักงานซึ่งมีอยู่ราว ๖๐,๐๐๐ คนของบริษัท วูเลือกใช้วิธีการที่ชาญฉลาด นั่นคือเขาแจกเบรดาเซอร์ซอฟต์แวร์ และเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์เข้ากับอินทราเน็ตให้กับพนักงานที่สนใจโดยมีข้อแม้ว่า ทุกคนจะต้องสอนเพื่อนร่วมงานอีกอย่างน้อยสองคนให้รู้จักวิธีใช้งานด้วย

การสร้างเครือข่ายอินทราเน็ต

ประดิษฐ์ ภิญญาภาสกุล (๒๕๓๙ : ๑๘๑-๑๘๘) ได้เขียนอธิบายไว้ว่าการสร้างเครือข่ายอินทราเน็ตนั้นไม่ยาก เนื่องจากโปรแกรมอินทราเน็ตมีให้ใช้ได้กับทั้งวินโดวส์ แมคอินทอชและยูนิกซ์ และสิ่งที่ใช้กับงานหนึ่ง ยังสามารถนำไปใช้กับอีกงานหนึ่งได้ ซึ่งจะทำให้ลดค่าใช้จ่ายและเวลาที่ใช้ในการพัฒนาลงได้ เช่นไม่ต้องอบรมทีมผู้เขียนโปรแกรมให้สามารถเขียนโปรแกรมการรับและให้บริการหลายโปรแกรม เพราะสามารถใช้พื้นฐานเดียวกันได้ ซึ่งพื้นฐานเหล่านั้นได้แก่ภาษา HTML และภาษา JAVA บนอินทราเน็ตจะมีเพียง เว็บเบราว์เซอร์ อย่าง

เดียวเท่านั้นที่เป็นโปรแกรมรับและให้บริการ ข้อมูลทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ รายงานประจำคาบ ระเบียบประวัติพนักงาน ฯลฯ ต่างเรียกดูได้จากเว็บเบราว์เซอร์ตัวเดียวกัน ซึ่งถ้าหากผู้ใช้รู้จักคุ้นเคยกับการใช้อินเทอร์เน็ตแล้วก็ไม่จำเป็นต้องมีการอบรมเพิ่มเติมเลย และได้นแนะนำว่าถ้ามีเครือข่ายในองค์กรอยู่แล้ว จะสามารถนำอินทราเน็ตมาใช้ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายมากนัก หรืออาจไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเลยก็ได้ องค์ประกอบหลักของอินทราเน็ตก็คือ โปรแกรมเว็บเซิร์ฟเวอร์ ซึ่งวิ่งอยู่บนเครื่องคอมพิวเตอร์ศูนย์กลางที่ทำหน้าที่เป็นตัวประสานงานคอยรับ-ส่งข้อมูลที่มีอยู่ทั้งหมดโดยไม่ขึ้นกับแหล่งที่เก็บข้อมูลไม่ว่าข้อมูลนั้นจะอยู่บนเว็บเซิร์ฟเวอร์เอง หรืออยู่บนเซิร์ฟเวอร์ตัวอื่นๆ ไม่ว่าข้อมูลนั้นจะเป็นไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์เป็นข้อมูลจากฐานข้อมูลอื่น หรือเป็นเอกสารอื่นๆ ก็จะต้องผ่านเว็บเซิร์ฟเวอร์ก่อนถูกส่งไปให้ผู้เยี่ยมชม

สุรศักดิ์ สงวนพงษ์ (๒๕๓๙ : ๒๐๕-๒๐๗) เสนอเป็นแนวคิดไว้ว่า หน่วยงานใดก็ตามที่มีกระบวนการเครือข่ายภายใต้โปรโตคอล TCP/IP พร้อมอยู่แล้ว สามารถปรับเปลี่ยนระบบไปสู่อินทราเน็ตได้โดยง่าย โดยเพียงแค่เน้นการจัดทำข้อมูลเพื่อการสื่อสารสำหรับบุคลากรภายในองค์กร แทนที่จะเน้นบริการข้อมูลแก่บุคคลภายนอก หน่วยงานที่อยู่ระหว่างการวางแผนติดตั้งเครือข่ายและอยู่ระหว่างการตัดสินใจเลือกบริษัทผู้ให้บริการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต สามารถวางระบบอินทราเน็ตได้โดยยังไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องเชื่อมต่อเข้าสู่อินเทอร์เน็ตเพราะแนวคิดพื้นฐานของอินทราเน็ตไม่จำเป็นต้องมีการเชื่อมต่อ

อินเทอร์เน็ตเสมอไป

อย่างไรก็ตามการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลภายนอกที่จะเป็นประโยชน์กับหน่วยงานได้ แต่ก็มีข้อเสียที่มักปรากฏบ่อยๆ ว่าพนักงานเอาเวลาไปดูรายการบันเทิง รูปภาพโป๊ หรือรายการกีฬาต่างๆ สำหรับข้อวิพากษ์ไม่น่าเป็นห่วง เพราะปัจจุบันมีเครื่องควบคุมให้ผู้ใช้ในองค์กรดูเฉพาะสิ่งที่ต้องการให้ดู และในขณะเดียวกันก็สามารถป้องกันการดูข้อมูลภายในของบุคคลนอกองค์กรได้

อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย

อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยยังอยู่ในช่วงของการเริ่มต้น และเสนอแนวความคิดให้แก่ผู้บริหาร อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ต้นปี ๒๕๓๙ ได้มีการกล่าวถึง อินเทอร์เน็ตหนาหูขึ้นทุกวัน บรรดาบริษัทผู้จำหน่ายคอมพิวเตอร์ใหญ่ๆ ต่างก็แข่งขันชิงตลาดอินเทอร์เน็ตมีการออกแบบโปรแกรมประยุกต์ให้ใช้กับงานใหม่ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ชัชวลิต สรวารี เขียนไว้ใน ผู้จัดการรายสัปดาห์ เดือนมิถุนายน ๒๕๓๙ ถึงกับบอกโอบีเอ็มว่าลูกค้าสมัยนี้ต้องการให้องค์กรมีเครือข่ายภายในลักษณะใด มากกว่าเจาะจงและสนใจในตัวคอมพิวเตอร์ และลูกค้าในลักษณะนี้นับวันจะมีมากขึ้นทุกที โอบีเอ็มในไทยเริ่มให้บริการด้านอินเทอร์เน็ตมากกว่า ๒ ปีแล้ว ในรูปของธุรกิจทางด้านเครือข่ายของบริษัท ปัจจุบันโอบีเอ็มแห่งเดียวที่มีลูกค้าที่รับเข้าไปปรึกษา ออกแบบระบบเครือข่ายภายในองค์กรของบริษัทใหญ่มากกว่า ๑๐ บริษัท ส่วนระดับเล็กถึงกลางมีลูกค้ามากกว่า

๓๐ บริษัท ("รอบแรก 'อินเทอร์เน็ตคัพ' สนุกไม่แพ้ ยูโรเปียนคัพ" ๒๕๓๙ : ๑๐)

สรุป

อาจกล่าวได้ว่า อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือใหม่ ชนิดหนึ่งในการบริหารงานเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงระบบงาน (reengineering) และเป็นช่องทางของการสร้างระบบสำนักงานอัตโนมัติ ดังนั้นจึงถือว่าการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ จะก่อให้เกิดการปฏิรูประบบงาน เป็นผลกระทบต่อ กระบวนการและขั้นตอนการทำงาน หากมีการวางแผนไว้อย่างดี ทำการศึกษาและเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีข้อมูลที่มีคุณภาพ และมีบุคลากรประจำทำหน้าที่ปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอแล้ว อินเทอร์เน็ตจะเป็นเครื่องมือในการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามอินเทอร์เน็ต นอกจากจะมีข้อดีดังกล่าวมาแล้วตั้งแต่ต้น แต่ก็ต้องระมัดระวังในการนำมาใช้เนื่องจากปัจจุบันอินเทอร์เน็ตยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างสมบูรณ์ยังคงต้องดูต่อไปอีกระยะหนึ่ง ข้อดีและข้อเสียของอินเทอร์เน็ต อาจสรุปได้ดังต่อไปนี้

ข้อดีของอินเทอร์เน็ต

๑. ลดค่าใช้จ่ายในการเผยแพร่เอกสาร
๒. ช่วยให้เข้าถึงข้อมูลล่าสุดได้เร็วและสะดวก
๓. เสียค่าใช้จ่ายในการติดตั้งน้อยกว่าระบบอื่นที่ทำงานได้แบบเดียวกัน
๔. ทำงานได้บนแทบทุกแพลตฟอร์ม

๕. ทุกแอปพลิเคชันใช้เว็บเบราว์เซอร์เป็นตัว
เชื่อมต่อประสาน

๖. ลดระยะเวลาในการอบรมผู้ใช้

๗. ลดระยะเวลาในการพัฒนาแอปพลิเคชัน

๘. มีระบบรักษาความปลอดภัยของข้อมูลที่เรียกว่า firewall

๙. มีความเป็นมาตรฐาน โปรแกรมประยุกต์มีใช้อย่างแพร่หลาย มีผลิตภัณฑ์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ที่หลากหลาย

๑๐. สามารถสื่อสารข้อมูลประกอบด้วยข้อความ ภาพ และเสียงได้ในขณะเดียวกัน

ข้อเสียของอินเทอร์เน็ต

๑. ต้องมีระบบรักษาความปลอดภัยเป็นพิเศษ และความสามารถในการรักษาความปลอดภัยของเซิร์ฟเวอร์บางตัว อาจต้องเพิ่มเครื่องมือเพื่อจำกัดสิ่งที่ผู้ใช้ต้องการดู

๒. สามารถควบคุมการเข้าถึงรายบุคคลได้บ้าง แต่ยากต่อการจัดการ ซึ่งจะต้องทำการแก้ไขไฟล์เองด้วยมือ ผู้ใช้จะต้องป้อนรหัสผ่านทุกครั้งทำให้ไม่สะดวกทั้งผู้ใช้และผู้รับบริการข้อมูล

๓. ขณะนี้อินเทอร์เน็ตยังไม่ได้พัฒนาอย่างสมบูรณ์เต็มที่ จึงควรต้องเลือกเซิร์ฟเวอร์ให้เข้าถึงข้อมูลขององค์กรอย่างเพียงพอ

บรรณานุกรม

"เครือข่ายอินเทอร์เน็ต แชนจ์ที่แรงกว่ากิ่ง;" ประชาชาติธุรกิจ. ๒๙ กุมภาพันธ์ - ๒ มีนาคม ๒๕๓๙. หน้า ๕๙-๖๓.

"เครือข่ายอินเทอร์เน็ต ประโยชน์ใหม่ของอินเทอร์เน็ต;" ประชาชาติธุรกิจ. ๒๓ - ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๘. หน้า ๖๓ - ๖๔, ๖๗.

ประคิษฐ์ ภิญญาสกุล. "อินเทอร์เน็ตกับปรากฏการณ์ 'บูม' ทั่วโลก;" Computer Reivew. (๑๓) ๑๔๔ ; สิงหาคม ๒๕๓๙. หน้า ๑๘๑ - ๑๘๘.

พลากร จิโรโสถน. "อินเทอร์เน็ต เค้กชิ้นใหม่รอบบั้นส่วน;" คู่แข่งรายวัน. ๑๔ สิงหาคม ๒๕๓๙. หน้า A3 - A4.

"เมื่ออินเทอร์เน็ตวิ่งแข่งหน้าอินเทอร์เน็ต;" ประชาชาติธุรกิจ. ๒๕-๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙. หน้า ๑๓.

"รอบแรก 'อินเทอร์เน็ตคัพ' สนุกไม่แพ้ยูโรเปียนคัพ;" ผู้จัดการรายสัปดาห์. ๑๐ - ๑๖ มิถุนายน ๒๕๓๙. หน้า ๑๐.

สมชัย จิว. "อินเทอร์เน็ต...พลุกที่ ๒ ของอินเทอร์เน็ตฟิวเจอร์;" คู่แข่งรายบิษัท. (๑๖) ๒๐๘ ; หน้า ๑๑๗ - ๑๑๘.

"สามผู้ยิ่งใหญ่แห่ง 'อินเทอร์เน็ต';" ประชาชาติธุรกิจ. ๕ สิงหาคม ๒๕๓๙. หน้า ๑๑.

สุศักดิ์ สงวนพงษ์. "จตุรัสเทคโนโลยี อินเทอร์เน็ต-อินเทอร์เน็ต;" ไบโคโนมพิวเตอร์. กรกฎาคม ๒๕๓๙. หน้า ๒๐๕ - ๒๐๗.

"อินเทอร์เน็ต 'ขุนทองใหญ่' ความหวังยักษ์ซอฟต์แวร์;" ผู้จัดการรายสัปดาห์. ๑ - ๘ เมษายน ๒๕๓๙. หน้า ๑๔ - ๑๘.